

angivet, at disse Skatter kunde regnes til 199 611 500 Kr. De er altsaa blevet noget over 23 Mill. Kr. større, end man den Gang forudsatte. Imidlertid er Tallene paa Udgiftssiden vokset endnu mere, saaledes at Underskuddet paa løbende Indtægter og Udgifter nu paa Tillægsbevillingsloven bliver opført med godt 288 Mill. Kr. Saa har vi ved Siden deraf nogle Indtægter som Følge af stiftede Laan. Vi har for Laanet af 15. Juni 1918 59 250 000 Kr. og for Laanet af 1. April 1919 115 800 000 Kr., tilsammen 175 050 000 Kr. Der er yderligere nogle mindre Indtægter af samme Art ved Salg af andre Obligationer til et samlet Beløb af 5 275 730 Kr., saaledes at den samlede Indtægt af den Slags kommer op paa 180 325 730 Kr. Men saa paa § 26, hvor disse Beløb findes, er der ogsaa Udgifter til Erhvervelse af Formue og til Afdrag paa Gæld. Afdrag paa Gæld er jo en meget reel Formueerhvervelse. Derimod kan man ikke altid sige det samme om andre Formueerhvervelser, der særlig bestaar i Udlaan. Naar disse Udlaan sker til en lavere Rente, end Staten selv maa betale for Pengene, er det ikke nogen særlig fin Forretning at erhverve Formue paa den Maade. Man medtager ogsaa under denne Post Udlaan, hvoraf der ikke betales Rente; det er jo en endnu mindre profitabel Formueerhvervelse. De samlede Udgifter under løbende Udgifter er opførte med 485 701 801 Kr. Af dem falder en ret betydelig Post paa Statsbanerne foranlediget ved Fordyrelser paa mange Maader, og dette har særlig bidraget til, at Indtægterne af Statens Virksomheder i det hele har maattet nedsættes med 36 Mill. Kr. Det, der særlig fremkalder de store Underskud, er, foruden de 65 Mill. Kr. til Sikringsstyrken og den store Udgift til Dyrtidstillæg og Lønningstillæg til Tjenestemændene, de store Udgifter under Indenrigsministeriet til Brød, Smør, Kød og Flæsk, ligesom den kommunale Dyrtidslov og den meget store Post til Arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg skal ikke komme ind paa at nævne alle disse store Poster, og det allerede af den Grund, at en Del er endnu ikke endeligt opgjort, men opføres kun som anslaaet, saa man ved ikke nøjagtigt, hvad det rigtige Tal bliver, naar Regnskabet er færdigt. Først naar Statsregnskabet til Efteraaret kommer til at foreligge, faar vi den endelige fuldstændige Besked. — Jeg skal kun nævne, at de overordentlige Foranstaltninger under Indenrigsministeriet til Befolkningens Forsyning med

Levnedsmidler og Brændsel har kostet i alt 193 377 805 Kr. Jeg kunde ogsaa gerne føje til, at der er adskillige andre Poster, som har Interesse: Det Hus, hvori vi bor, kræver betydeligt mere end hidtil; der er til Christiansborg Slots Genopførelse, til dets Udstyr, Montering og Udsmykning af de forskellige Lokaler, Højesteret og Kongens Fløj, opført meget store Beløb.

Saaledes som Sagen foreligger, synes jeg ikke, at der er noget for Landstinget at gøre ved dette Tillægsbevillingslovsforslag. Under almindelige Forhold vilde man selvfølgelig have sendt det i Udvalg, det gjorde man altid tidligere, da Tillægsbevillingslovsforslaget var af meget mindre Omfang end dette. I Fjor gjorde man det ikke, da vi stod umiddelbart foran Afslutningen af Rigsdagen med nye Valg, og der var ikke Tid dertil. I Aar kunde man jo sende det i Udvalg, men Folketinget er ikke til Stede og kommer vistnok ikke før den 17. Juni, saa det vilde medføre en betydelig Forsinkelse af Lovforslagets Gen gennemførelse, og jeg har det Indtryk, at det allerede er sent, inden vi faar vedtaget dette Lovforslag, og at det har Interesse for mange, at de paa Lovforslaget opførte Bevillinger kan komme til Anvendelse. Jeg tror derfor ikke, at man skal forsinke Sagen med et Udvalg, saa meget mindre som jeg er fuldstændig klar over, at hvis vi henviste det til et Udvalg, vilde det endemed, at dette Udvalg gjorde Indstilling om at vedtage Lovforslaget uforandret. Der kunde være Tale om Pillerier hist og her, men om de egentlig store Spørgsmaal kan det ikke nytte, at man vil give sig til at forhandle med Folketinget, de kan ikke blive anderledes.

Jeg har med megen Interesse læst den Forhandling, som førtes i Folketinget ved Lovforslagets tredie Behandling mellem det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) og den højtærede Finansminister. Af denne Forhandling fremgaar det, at vi næste Aar kan vente et rigtigt Finanslovsforslag, idet det fra den højtærede Ministers Side er oplyst, at man har sat sig i Bevægelse for at faa tilvejebragt de fornødne Oplysninger til, at Finanslovsforslaget kan blive, hvad det før har været, og hvad det bør være: et virkeligt Overslag over Statens Indtægter og Udgifter, og til, at Tillægsbevillingslovsforslaget ikke mere vil komme som et saadant Monstrum som det nuværende eller det i Fjor, men vil indskrænke sig til mere beskeden at indeholde Bevillinger til saa-